

Ὁ Παρνασσὸς ἀποτελεῖ τύπον ὅλως ἰδιαιτέρον συλλόγου. Ἐναλλὰξ ἡσχολήθη περὶ παντοῖα ἔργα καὶ ἐνεκολπώθη πάσαν ἰδέαν, ἥτις ἐφρόνει ὅτι ἡδύνατο νὰ ἐπιφέρει πρόοδον καὶ καλὸν ἐν γένει.

Αἱ δημόσιαι αὐτοῦ διαλέξεις ἦσαν ἡ πρώτη ὑπ' αὐτοῦ τῷ δημοσίῳ παρυσχεθεῖσα τροφή, πάντες δ' οἱ εἰς τοὺς παντοίους κλάδους τῆς ἐπιστήμης διαπρέψαντες καὶ διαπρέποντες τεθνεώτες καὶ ὑπάρχοντες ἐκ διχδοχῆς παρήλθον ἐπὶ τοῦ βήματος αὐτοῦ. Ἐκτὸς τῶν δημοσίων διαλέξεων εἰσήγαγεν ὁ Σύλλογος τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ φιλολογικὰς ἐσπερίδας καὶ τὰ δημόσια μαθήματα διὰ τὸν λαόν. Οὕτω δὲ διὰ τούτων κατώρθωσε καὶ τὸ φρόνημα νὰ ἀναπτύξηται καὶ παντοιοτρόπως νὰ γίνη ὠφέλιμος.

Πλὴν τῆς τῶν πολλῶν ὁμῶς ἀναπτύξεως ὁ Παρνασσὸς ἀνέλαβε καὶ τῆς καθόλου ἐπιστήμης τὴν γενικωτέραν θεωρείαν. Πρὸς τοῦτο δὲ διετέθη εἰς τέσσαρα τμήματα, τὸ φιλολογικὸν καὶ ἀρχαιολογικόν, τὸ τῶν καλῶν τεχνῶν, τὸ νομικὸν καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ τὸ φυσιογνωστικόν. Ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῶν τμημάτων τούτων ἀνεπτύσσοντο διάφορα θέματα, πλὴν δὲ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀναπτύξεως ἐπετεύχθησαν δι' αὐτῶν καὶ ἔργα κοινῶς ἐνδιαφέροντος.

Οὕτω τὸ μὲν τμήμα τῶν καλῶν τεχνῶν ἔθηκε τὰς βάσεις ἐτησίων ἐκθέσεων ἀνθέων, καὶ δύο τοιαύτας διενήργησε, καθ' ἃς καὶ χρηματικαὶ δωρεαὶ καὶ βραβεῖα ἀπενεμήθησαν, διεκρίθησαν δ' ἑκτοτε καὶ ἐγνώσθησαν ἀνθοκόμοι καὶ φυτοκόμοι καὶ ἀνεπτύχθη ἐπιμύησις ἢ περὶ τὰ ἄνθη ἀγάπη.

Τὸ αὐτὸ τμήμα συνεννοήθη μετὰ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἑθνολογικῆς Ἑταιρείας διωργάνωσε τὴν ἐκθεσὶν τῶν κειμηλίων τοῦ ἱεροῦ ἁγῶνος, ἥτις

συνεκίνησεν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τὸ Ἑλληνικὸν καὶ ἐγένετο ἀφορμὴ τοῦ ὀριστικοῦ καταρτισμοῦ καὶ τῆς συμπληρώσεως τοῦ Ἱστορικοῦ καὶ Ἑθνολογικοῦ Μουσείου.

Ὁμοίως τὸ αὐτὸ τμήμα εἰσήγαγε τὰς δημοσίας συναυλίας πρὸς διάδοσιν κλασικῆς μουσικῆς καὶ διωργάνωσε δις ἐκθέσεις καλλιτεχνικὰς, τῷ 1885 καὶ τῷ 1890, καὶ ἔθετο τὰς βάσεις διαρκoῦς ἐκθέσεως ζωγραφικῆς.

Τὸ φυσιογνωστικὸν τμήμα πλὴν τῶν συζητήσεων, αἵτινες ἀπέβλεπον εἰς διαλεύκανσιν διαφορῶν τῆς ἐπιστήμης μερῶν, προέβη δαπάναις τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν σύστασιν μετεωρολογικῶν σταθμῶν εἰς διάφορα τῆς Ἑλλάδος μέρη· δι' ἐπιτροπῆς δ' αὐτοῦ προέβη εἰς τὴν φυσικὴν ἐξέτασιν τῆς Ἀττικῆς καὶ ἐξέδωκε τὴν Μετεωρολογίαν καὶ Φαινομενολογίαν τῆς Ἀττικῆς συναρθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Σμύθ, τοῦ ἀειμνήστου διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου καὶ τὰς μελέτας τοῦ καθηγητοῦ κ.

Α. Χρηστομάνου

περὶ τῶν ὕδατων τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Ἀττικῆς.

Τὸ νομικὸν τμήμα τοῦ Συλλόγου ἡσχολήθη εἰς διαφόρους ἐπιστημονικὰς συζητήσεις καὶ μελέτας, συνέπεια τῶν ὁποίων ὑπῆρξαν διάφοροι ψηφισθέντες ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμοι, ἰδίᾳ δ' ὁ περὶ καταργήσεως τῶν ἐμποροδικείων, ὁ περὶ καταργήσεως τῶν περὶ ἀποπείρας πρὸς συμβιβασμὸν διατάξεων, περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 182 τῆς Πολιτικῆς δικονομίας, περὶ ἐποπτείας καὶ ἀναθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων καὶ ἄλλοι. ἡσχολήθη δὲ δι' ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς αὐτοῦ εἰς τὸ ζήτημα τῆς βελτιώσεως τῶν φυλακῶν καὶ τελειοταίως συνεννοήθη μετὰ τῆς διαλυθείσης Ἑταιρείας τῶν φυλακῶν ἐψήφισε τὴν ἀνέγερσιν φυλακῆς ἀνέμων διὰ ποσοῦ, ὅπερ εἶχε συναγάγει πρὸς

Η ΜΕΛΙΣΣΑ